

Bruxelles, den 18.10.2016
COM(2016) 700 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, DET
EUROPÆISKE RÅD OG RÅDET**

**Første statusrapport om rammen for partnerskaber med tredjelande som led i den
europæiske dagsorden for migration**

DA

DA

1. INDLEDNING

Foranstaltninger udadtil er en afgørende bestanddel af den samlede EU-strategi for imødegåelse af migrationsudfordringen, der er beskrevet i den europæiske dagsorden for migration¹. Drivkræfterne bag de migrationsstrømme, som vi oplever i dag, er her for at blive, og EU har derfor brug for en langsigtet løsning. Der er allerede taget et vigtigt skridt i denne retning i forbindelse med topmødet i Valletta i november 2015. I juni 2016 foreslog Kommissionen desuden en ny ramme for partnerskaber med tredjelande som led i den europæiske dagsorden for migration²³. Det Europæiske Råd godkendte partnerskabsrammen på mødet i juni 2016 og opfordrede til, at den gennemføres hurtigt, idet der lægges ud med et begrænset antal lande. I september blev det i Bratislavakøreplanen understreget, at denne proces skulle føre til "mindre strømme af irregulær migration og højere tilbagesendelsesrater", og der blev mindet om, at Det Europæiske Råd i december vil vurdere, om der er gjort fremskridt på området⁴.

Partnerskabsrammen er en ambitiøs og fremadrettet europæisk strategi, der skal fremme et tættere samarbejde med oprindelses-, transit- og destinationslandene. Hvis partnerskabsrammen skal give de ønskede resultater, kræver det fuldt engagement fra alle parter. Med fuldt engagement menes en fælles indsats fra EU og medlemsstaternes side, hvor der gøres brug af alle de værktøjer, som EU råder over, for at finde løsninger på kort sigt på det umiddelbare migrationspres, og hvor der samtidig investeres mere i at sætte ind over for de årsager, der ligger til grund for irregulær migration, ved at fremme en bæredygtig udvikling og stabilitet og give mulighed for regulær migration. Dette skal kombineres med et ægte partnerskab med hvert enkelt tredjeland, som ikke blot skal være skræddersyet efter de særlige behov og interesser, men også målrettet. De humanitære krav og menneskerettighedskrav, der er uløseligt bundet til EU's politik, skal i alle tilfælde fortsat stå i centrum for partnerskabsstrategien.

I lyset af ovenstående gøres der i denne første rapport rede for de fremskridt, der er gjort, og det beskrives, hvordan den højtstående repræsentant, Kommissionen og medlemsstaterne sammen har arbejdet på at implementere partnerskabsrammen⁵.

Velforvaltet migration kræver en langsigtet indsats, men nødvendigheden af at redde menneskeliv, ødelægge smuglernes forretningsmodel og bringe den irregulære menneskevandring under kontrol kræver også en indsats, der giver øjeblikkelige resultater. Selvom det i den første fase nødvendigvis er blevet prioriteret at oprette de nye strukturer og udarbejde de nye instrumenter, der er nødvendige for at partnerskabsrammen kan opfylde målene, er der også opnået håndgribelige resultater. I denne rapport beskrives de vigtigste

¹ COM(015) 240 final af 13.5.2015.

² COM(2016) 385 final af 7.6.2016.

³ I juni forelagde den højtstående repræsentant EU's overordnede strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitik, der som et vigtigt aspekt omfatter forvaltning af migration i samarbejde med tredjelande.

⁴ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/09/16-bratislava-declaration-and-roadmap/>

⁵ Der er indført nye strukturer for at gennemføre partnerskabsrammen. I Kommissionen er der nedsat en særlig kommissærprojektgruppe under den højtstående repræsentant i hendes rolle som næstformand for Kommissionen. Sherpa-netværket er blevet mobiliseret for at sikre et hurtigt og direkte konkret samarbejde med regeringerne i medlemsstaterne. Med den stærke støtte, som formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union yder gennem Coreper, og de regelmæssige møder i Gruppen på Højt Plan vedrørende Asyl og Migration har Rådet spillet en vigtig koordinerende rolle. EU-delegationerne deltager også aktivt, idet de varetager koordineringen på lokalt plan.

udfordringer, der skal tages fat på, og de næste skridt i gennemførelsen af partnerskabsrammen for december og videre frem⁶.

2. PARTNERSKABSRAMMEN FØRES UD I LIVET

Pagterne

Strategien med en partnerskabsramme indebærer ændringer i den måde, hvorpå EU og medlemsstaterne griber spørgsmålet om migration an i sine forbindelser med oprindelses- og transitlandene. Et nøgleelement i den nye strategi er begrebet "pagter". Pagterne er en politisk ramme for et kontinuerligt konkret samarbejde, som samler de forskellige indsatsområder med henblik på at udvikle et omfattende partnerskab med tredjelande, og som kombinerer de instrumenter, værktøjer og løftestænger, som EU og medlemsstaterne råder over, med det formål at fastsætte klare mål og indgå fælles forpligtelser. Pagterne kan resultere i, at der indgås formelle internationale aftaler, som f.eks. tilbagetagelsesaftaler. Fremgangsmåden med pagter betyder dog, at man undgår, at realiseringen af konkrete mål sinkes af tekniske forhandlinger om en fuldgyldig formel aftale. Efterhånden som man får klarlagt, hvilke elementer der skal indgå i et samarbejde om migrationsforvaltning, der er til gavn for begge parter, kan denne fælles forståelse udmøntes i en pagt, som er skræddersyet til den specifikke situation i hvert enkelt partnerland. Disse pagter vil således indeholde retningslinjerne for en langtidsholdbar realisering af de mål, der er aftalt i fællesskab. På topmødet i december vil Det Europæiske Råd vurdere de fremskridt, der er gjort med pagterne.

Partnerskab står i centrum for begrebet. For det første, hvis pagterne skal blive en succes, er det af afgørende betydning, at EU og medlemsstaterne gør en fælles indsats. Partnerskabsrammens fulde potentiale vil kun kunne realiseres, hvis medlemsstaterne engagerer sig, både når det gælder den politiske forpligtelse, som har til formål at understrege tiltagets betydning, og når det gælder den praktiske opbakning, navnlig på området tilbagetagelse og tilbagesendelse, men også på områder som f.eks. lovlig migration. For det andet er det afgørende, at der er en fælles forståelse af EU's og partnerlandenes interesser. Migrationsforvaltningen er nødt til at foregå under hensyntagen til begge parter interesser og prioriteringer, hvis den skal være til gavn for begge parter. Partnerlandenes indsats for at bevare fremdriften i realiseringen af de opstillede mål vil give EU mulighed for at knytte endnu tættere forbindelser og uddybe samarbejdet med partnerlandene på samtlige af EU's politikområder. Alle incitamentet bør tages i brug for at skabe de rette betingelser for et samarbejde, idet EU skal være klar til at optrappe bistanden til de partnerlande, som gør den største indsats, og samtidig være rede til at drage konsekvenserne, hvis der ikke sker fremskridt.

Migrationsudfordringen kræver en samlet overordnet strategi. I New York-erklæringen om flygtninge og migranter⁷ understreges behovet for en global ansvarsdeling. Det er vigtigt, at EU fortsat spiller en førende rolle i forbindelse med opfølgningen af FN-topmødet for at vise, at fremgangsmåden med en partnerskabsramme og de initiativer, der er taget, kan tjene som eksempler til efterfølgelse.

Hvordan den nye partnerskabsramme skal fungere i praksis - oprettelse af en ny struktur for samarbejdet

⁶ Se bilag.

⁷ Vedtaget på FN-topmødet med henblik på at løse problemet med de store strømme af flygtninge og migranter (refugeemigrants.un.org/).

EU og medlemsstaterne har som et første skridt arbejdet sammen om at opstille de nærmere detaljer i *et skræddersyet samarbejde med de lande, der i første omgang blev udpeget som prioriterede lande (i junimeddelelsen)*⁸. Disse samarbejdsordninger er blevet til som følge af en stor politisk og diplomatisk indsats fra både EU's og medlemsstaternes side for at række ud til de prioriterede partnerlande. Indsatsen er blevet koordineret med fuld inddragelse af EU-delegationerne og medlemsstaternes ambassader for at sikre en konsekvent optræden udadtil.

Med strategisk planlægning af højniveaubesøg i de prioriterede lande, hvor der er sørget for et konsekvent budskab ved hjælp af fælles briefinger med henblik på f.eks. FN's Generalforsamling, fælles feedback og rapportering, er der sket et kvantespring i omfanget af koordination mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne. Spørgsmål vedrørende migration står derfor nu sammen med andre vigtige udenrigspolitiske spørgsmål såsom sikkerhed, samhandel og fattigdomsbekæmpelse i centrum for de overordnede forbindelser med de prioriterede partnere. Der er nu fuld forståelse hos de berørte prioriterede lande for den vægt, som EU lægger på migrationsrelaterede spørgsmål.

Indsatsen udadtil skal følges op af en indsats for at forbedre *procedurerne og aktiviteterne i Den Europæiske Union*, f.eks. skal eventuelle hindringer på nationalt plan og EU-plan fjernes, således at de ikke står i vejen for procedurer, der sikrer en hurtig tilbagesendelse og tilbagetagelse, og der bør opbygges kapacitet til at udpege og forfølge grupper, der smugler migranter. Den europæiske grænse- og kystvagts nye mandat skaber yderligere muligheder på dette område.

Et af medlemsstaternes vigtigste bidrag til gennemførelsen af partnerskabsrammen er rekrutteringen af *europæiske migrationsforbindelsesofficerer*, som skal udstationeres i vigtige tredjelande. De skal fungere som centrale kontaktpersoner, idet de første forbindelsesofficerer forventes at tiltræde inden udgangen af året. Eftersom de skal arbejde sammen med medlemsstaternes indvandringsforbindelsesofficerer, EU-agenturerne, de kompetente nationale og regionale myndigheder og internationale organisationer, kommer de til at spille en central rolle i EU-delegationerne for at holde gang i samarbejdet, varetage kontakten med vores partnere, samarbejde med dem og bidrage til at skabe håndgribelige resultater.

Fremgangsmåden med en partnerskabsramme skaber stabile forudsætninger for resultater på langt sigt. Indsatsen er dog allerede begyndt at give de *første resultater*. Partnerskabsrammen har pustet nyt liv i vores dialog med partnerlandene, idet den har ført til større forståelse for EU's prioriteringer og større samarbejdsvilje. Der er gjort større konkrete fremskridt i de seneste måneder end der er gjort i de seneste mange år, også når det gælder tilbagesendelse og tilbagetagelse. Der arbejdes på at tilrettelægge undersøgelsesmissioner for at løse de problemer, der hindrer tilbagesendelse⁹. Drøftelserne om de standardprocedurer, der skal følges på tværs af EU i forbindelse med identifikation og tilbagesendelse, skrider godt frem. Efter at de har været gået i stå i årevis, genstartes inden længe forhandlingerne om tilbagetagelse med vigtige partnere. Der ydes finansiel og teknisk bistand til støtte for den politiske dialog med ledsageforanstaltninger og målrettet støtte for at opbygge modstandskraften i de samfund, hvor migration og smugling er mest udbredt, og for at intensivere indsatsen over for de tilgrundliggende årsager.

3. PARTNERSKABSLANDE

3.1 Prioriterede lande

⁸ De lande, der i juni blev udpeget som prioriterede lande, var Niger, Nigeria, Senegal, Mali og Etiopien.

⁹ Foreløbig har Belgien, Frankrig, Italien, Malta, Nederlandene og Spanien deltaget.

Migration står nu i centrum for EU's forbindelser med Afrika. Vallettatopmødet i november 2015 var en succes, hvor deltagernes interesser blev samlet i en fælles dagsorden, idet ledere fra 35 afrikanske lande og EU-medlemsstaterne nåede til enighed om et sæt fælles principper for, hvordan migrationen skal forvaltes. De fremsatte en vidtrækkende politisk erklæring og forpligtede sig til at gennemføre en ambitiøs handlingsplan, idet de erklærede sig enige i et omfattende og afbalanceret samarbejde med parallelle tiltag på fem forskellige indsatsområder¹⁰. Evnen til at kombinere løsninger, der kan accepteres og anvendes bredt af alle deltagende stater, med muligheden for et tættere samarbejde med de enkelte lande, er det, der gør partnerskabsrammen så brugbar.

De lande, der i første omgang er udpeget som prioriterede aktionsområder, er oprindelses- eller transitlande for mange irregulære migranter, og nogle er ligeledes vært for et stort antal flygtninge og befinder sig desuden i en situation med internt fordrevne mennesker. Dertil kommer, at de fleste har specifikke udviklings- og sikkerhedsproblemer.

Niger

Niger er et vigtigt transitland for migranter på vej fra Vestafrika på ruten til det centrale Middelhavsområde. Regionen Agadez, der ligger ved skillevejen, hvor man krydser Saharaørkenen, er et centralt knudepunkt for titusinder af irregulære migranter, der forsøger at nå frem til Middelhavet og Europa, oftest gennem Libyen. Disse migranter møder store farer, og mange dør undervejs. Niger er samtidig et ekstremt fattigt land, der er udsat for alvorlige sikkerhedstrusler, herunder Boko Haram, som dræner landets meget begrænsede budgetmidler. De kriminelle netværk, der smugler migranter til landets nordlige grænse og handler med mennesker, er fortsat et meget stort problem.

Niger har udvist stor vilje til at arbejde tættere sammen med EU om migration. Disse bestræbelser var allerede indledt, inden partnerskabsrammen blev indført. Det besøg, som den højtstående repræsentant/næstformanden for Kommissionen aflagde i Niger i september 2015, efterfulgt af kommissær Neven Mimicas besøg i november 2015, har i høj grad medvirket til at få indledt en dialog, som har ført til konkrete tiltag for at mindske strømmen af irregulære migranter gennem Niger. I maj 2016 førte Tysklands og Frankrigs udenrigsministre ligeledes en dialog på højt plan, som resulterede i en fælles erklæring om migration - et resultat, som der blev arbejdet videre på under mødet mellem den højtstående repræsentant/Kommissionens næstformand og Nigers udenrigsminister i tilknytning til ministermødet mellem EU og de fem G5 Sahel-lande i juni.

Siden juni 2016 har partnerskabsrammen givet betydelig ny fremdrift til samarbejdet. Migration var et centralt emne for kommissær Christos Stylianides' besøg i juli, som blev fulgt op på teknisk plan. Dette har sat skub i bestræbelserne på at etablere en *lokal koordinationsplatform om migration* ("Cadre de Concertation") under fælles forsæde af indenrigsministeren og EU's delegationsleder i Niger, som for første gang trådte sammen den 6. oktober 2016 med deltagelse af højtstående embedsmænd fra medlemsstaterne. Nigers myndigheder har oprettet et særligt agentur til bekæmpelse af menneskehandel, som EU-støtten kan rettes mod. Migration var ligeledes et centralt emne under det besøg, som den tyske forbundsminister for økonomisk samarbejde og udvikling aflagde i august, og for den tyske forbundskanslers besøg i oktober.

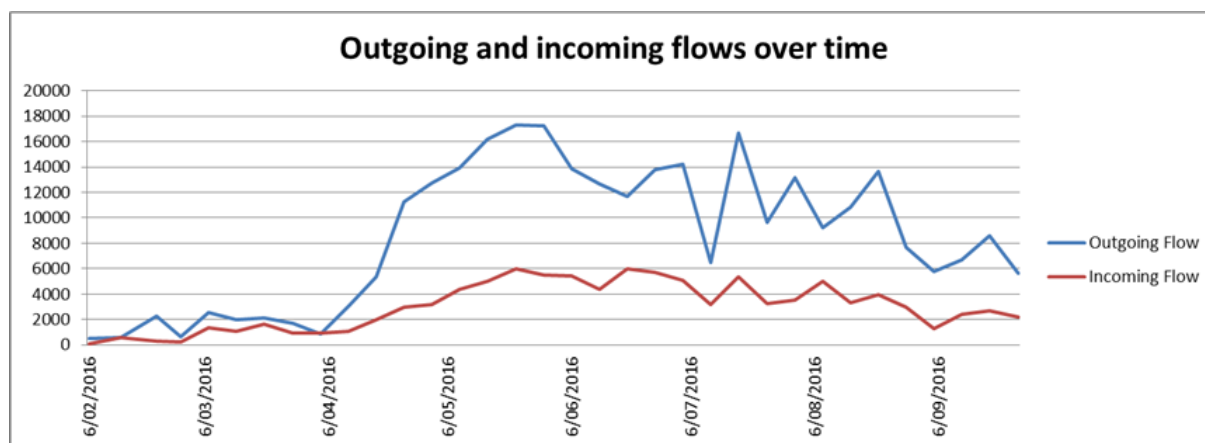
Nigers myndigheder er ligeledes i tæt samarbejde med EU i færd med at lægge sidste hånd på en handlingsplan, der tager sigte på at bekæmpe smugling, mindske irregulær migration og

¹⁰ De udviklingsmæssige fordele ved migration og tackling af de tilgrundliggende årsager til irregulær migration og tvangsfordrivelse; lovlig migration og mobilitet; beskyttelse og asyl; forebyggelse og bekæmpelse af irregulær migration, migrantsmugling og menneskehandel og tilbagesendelse, tilbagesendelse og reintegration.

skabe alternative økonomiske muligheder for de samfund, der er mest involveret i smugling. Siden august har Nigers regering optrappet sin *indsats mod migrantsmugling* betydeligt. Som følge heraf er ca. 47 personer, der er under mistanke for smugleri, blevet arresteret og afventer nu en retssag, og der er beslaglagt mere end 63 køretøjer. Nigers regering har taget strengere foranstaltninger i anvendelse til kontrol af irregulære migranter på vej til Libyen eller Algeriet uden gyldig dokumentation, og den gennemfører oplysningskampagner for at afskrække folk fra at foretage den farlige rejse til Europa. Flere hundrede irregulære migranter er blevet sendt tilbage til Agadez og er enten frigivet eller overdraget til Den Internationale Organisation for Migrations transitcenter med henblik på frivillig tilbagesendelse til deres oprindelseslande.

EU har på sin side taget en række instrumenter i anvendelse. EU's FSFP-mission i Niger (EUCAP Sahel Niger) har åbnet *et permanent lokalkontor (en antenne) i Agadez* med 10 medarbejdere fra forskellige lande, som skal varetage specifikke uddannelses tiltag (f.eks. spørgsmål vedrørende identifikation af forfalskede dokumenter, menneskesmugling og strafferetlige efterforskningsmetoder) og rådgive Nigers civile sikkerhedsstyrker og anklagemyndigheder. Kontoret når op på fuld operationel kapacitet ved udgangen af året.

EU har forøget sin støtte til grænseforvaltning og tiltag mod kriminelle netværk betydeligt og har sat ind over for de årsager, der ligger til grund for irregulær migration, ved f.eks. at skabe beskæftigelse. Via Den Europæiske Unions Nødtrustfond for Stabilitet og Håndtering af de Grundlæggende Årsager til Irregulær Migration og til Fordrivelse af Personer i Afrika¹¹ ("EU's trustfond for Afrika") ydes der også støtte til Niger med henblik på at opnå en bedre migrationsforvaltning, større sikkerhed og bedre grænseforvaltning. Projekterne omfatter blandt andre en ressource- og reaktionsmekanisme på migrationsområdet, kapacitetsopbygning og støtte til den lokale økonomi i Agadez, som er stærkt afhængig af de indtægter, der genereres af strømmen af migranter i transit. Medlemsstaterne har bl.a. ydet støtte i form af vigtigt udstyr til brug for Nigers myndigheder.

Figur: Udviklingen i antallet af migranter, der rejser ind i og forlader Niger (kilde: Den Internationale Organisation for Migration)

Det er stadig for tidligt at vurdere den fulde virkning af det styrkede samarbejde mellem EU og Niger om migration, der blev indledt i juni 2016. Indtil nu har bestræbelserne dog bidraget til den betydelige nedgang i antallet af migranter, der rejser ud af Niger, som blev konstateret i begyndelsen af oktober, hvor tendensen blev vendt. Der er også sket en markant stigning i antallet af frivillige tilbagesendelser, dvs. en stigning fra 1 721 i 2015 til over 3 020 i løbet af

¹¹ COM(2015) 7293 final af 20.10.2015.

de første otte måneder af 2016. De fire transitcentre for migranter i Niger, der modtager støtte fra EU, og som har plads til i alt 1 500 migranter, har ydet hjælp til over 12 000 migranter i perioden november 2015-juli 2016.

Denne positive udvikling har fundet sted på baggrund af en situation, der er præget af alvorlige sikkerhedsproblemer i et land, der er plaget af ekstrem fattigdom. EU er fast besluttet på at bygge videre på disse fremskridt og fortsat bistå Niger med at løse de meget forskellige problemer.

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Fortsætte engagementet gennem koordinationsplatformen og højniveaubesøg
- gøre lokalkontoret i Agadez fuldt operationelt, og styrke samarbejdet inden for rammerne af FSFP-missionen
- udstationere den europæiske migrationsforbindelsesofficer
- yde støtte til samfund og enkeltpersoner, der er berørt af menneskesmugling og -handel, ved at skabe alternative indkomstmuligheder
- yde støtte til gennemførelsen af handlingsplanen mod smugling i Agadez-området, herunder til et samarbejde om grænseovervågning og retshåndhævelse
- fortsætte med at yde uddannelsesbistand og levere udstyr
- oprette et særligt kontor, der skal øge kapaciteten til at foretage nationale risikovurderinger, samarbejde på regionalt plan og udveksle oplysninger
- yde større finansiel bistand til reintegration af tilbagesendte migranter og til værtssamfundene.

Nigeria

Nigeria er Afrikas folkerigeste land med en hurtigt voksende befolkning¹². Landet er også oprindelsesland for en omfattende strøm af irregulær migration til EU, idet der var tale om 23 000 irregulære grænsepassager i 2015 og næsten samme antal (22 800) i de første otte måneder af 2016. Handelen med mennesker er et alvorligt problem. Tilbagesendelsesraten er faldet i de seneste år, men var ikke desto mindre på 34 % i 2015, hvilket afspejler det aktuelle samarbejde. Selv om Nigeria har oplevet en betydelig økonomisk vækst i de seneste år, har landet mange problemer, også på sikkerhedsfronten (Boko Harams oprør). Der foregår storstilet fremstilling af forfalskede pas og andre identitetspapirer i Nigeria, hvilket giver anledning til stor bekymring både i Nigeria og i EU. Nigeria er desuden oprindelsesland for mange ofre for menneskehandel. Der bør derfor i de kommende uger sættes særlig fokus på at intensivere samarbejdet.

I marts 2015 undertegnede EU og Nigeria en fælles dagsorden om migration og mobilitet (den første nogensinde med et tredjeland), som danner et solidt grundlag for et tættere samarbejde. Dagsordenen omfatter spørgsmål vedrørende bl.a. lovlige migrationsveje til EU, navnlig gennem en procedure for anerkendelse af kvalifikationer og cirkulær migration, fremme af mobilitet mellem afrikanske lande, investering i kritisk infrastruktur og skabelse af økonomiske muligheder og beskæftigelse i nøglesektorer som f.eks. landbruget.

Partnerskabsrammen har ført til en intensivering af dette samarbejde. Forhandlingerne om en *tilbagetagelsesaftale mellem EU og Nigeria* er blevet fremskyndet, idet forhandlingsmandatet blev formelt vedtaget af Rådet i september 2016, og forhandlingerne forventes at blive indledt den 25. oktober. Nigeria er særligt interesseret i at forenkle samarbejdet om tilbagetagelser ved at indgå en aftale med hele EU. Italiens og Tysklands udenrigsministre har aflagt besøg i Nigeria og har i den forbindelse fremhævet betydningen af, at der gøres en indsats på

¹² 182 mio. i 2015 med et forventet antal på 400 mio. i 2050.

migrationsområdet. Det *praktiske samarbejde* omfatter udpegelsen af kontaktpersoner på områderne tilbagetagelse og smugling, og der er gjort en indsats for at fremme bedste praksis for fælles tilbagesendelsesaktioner. I mellemtiden er det operationelle samarbejde om tilbagesendelse ligeledes skredet godt frem, idet Nigeria har deltaget i et arrangement om tilbagesendelse i den europæiske grænse- og kystvagt, og der er planlagt undersøgelsesmissioner i medlemsstaterne til november, som vil kræve disses fulde samarbejde, hvis de skal lykkes.

Foruden det igangværende samarbejde inden for rammerne af Den Europæiske Udviklingsfond har *EU's trustfond for Afrika* bidraget til iværksættelse af projekter, der tager sigte på at løse specifikke migrationsforvaltningsspørgsmål og sætte ind over for de årsager, der ligger til grund for irregulær migration. Der arbejdes på et projekt, der skal føre til en bedre migrationsforvaltning og lette tilbagesendelse og en holdbar reintegration.

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Gøre fremskridt i forhandlingerne om en tilbagetagelsesaftale med henblik på hurtig indgåelse
- forbedre det operationelle samarbejde om tilbagesendelse og tilbagetagelse, herunder ved hjælp af undersøgelsesmissioner
- intensivere bekæmpelsen af menneskehandel og -smugling
- øge antallet af initiativer inden for virksomhedssamarbejde, også med henblik på at tackle de tilgrundliggende årsager
- udstationere den europæiske migrationsforbindelsesofficer
- oprette en EU-samarbejdsplatform om migrantsmugling
- gøre brug af de lovlige migrationskanaler, der findes, f.eks. Erasmus og andre politikker og værktøjer.

Senegal

Senegal er en vigtig politisk partner for EU i Vestafrika. Der ankommer et betydeligt antal irregulære migranter til EU fra Senegal (over 6 300 irregulære migranter i 2015), og tilbagesendelsesraten er utilfredsstillende (22,4 % i 2015). Der er i Senegal en lang tradition for migration til andre lande i Afrika og til EU, og denne migration har stor økonomisk betydning, idet migranternes pengeoverførsler udgør ca. 10 % af BNP. Der findes allerede mange lovlige migrationsmuligheder: I 2014 var der mere end 220 000 senegalesere, der var bosat lovligt i EU, og EU-medlemsstaterne udsteder hvert år i gennemsnit 15 000-20 000 opholdstilladelser til senegalesiske statsborgere. Senegal har spillet en nøglerolle i Rabatprocessen og i forbindelse med Vallettatopmødet og -handlingsplanen, idet landet har lagt særlig vægt på lovlig migration, bekæmpelse af migrantsmugling og bestræbelser på at tackle de årsager, der ligger til grund for irregulær migration.

Med partnerskabsrammen er der nu indledt en intensiv dialog med Senegal om migrationsspørgsmål. Kommissær Dimitris Avramopoulos aflagde i juli 2016 besøg i Dakar med et forslag om at intensivere samarbejdet om alle aspekter af migrationsforvaltningen. Dette besøg resulterede i, at de planlagte *undersøgelsesmissioner* blev fremskyndet, idet de nu skal finde sted i slutningen af november. Adskillige medlemsstater har inden for rammerne af den overordnede EU-strategi enten etableret bilaterale ordninger om tilbagesendelse og tilbagetagelse eller har foreslået, at der indledes forhandlinger om sådanne ordninger. Der er aflagt en række besøg på højt niveau siden juli. Den tyske forbundsminister for økonomisk samarbejde og udvikling aflagde besøg i Senegal i august, og den franske indenrigsminister besøgte landet i oktober. Der er gjort gode fremskridt i forhandlingerne mellem den europæiske grænse- og kystvagt og de senegalesiske myndigheder om et forstærket

samarbejde om tilbagesendelse. Disse initiativer vil fortsat bidrage til at styrke samarbejdet om migration, herunder også om tilbagesendelse og udstedelse af rejsedokumenter.

For at støtte Senegals bestræbelser på at tackle de underliggende årsager til irregulær migration er der inden for rammerne af *EU's trustfond for Afrika* vedtaget projekter, der har til formål at skabe ungdomsbeskæftigelse. Senegal har også gavn af et regionalt projekt til støtte for de retshåndhævende myndigheder, og der arbejdes på projekter, som skal bidrage til en bedre migrationsforvaltning, lette tilbagesendelse, støtte konsolideringen af borgerregistreringssystemer og skabe økonomiske muligheder og beskæftigelsesmuligheder i regioner med et stort migrationspotentiale.

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Gennemføre planlagte undersøgelsesmissioner i medlemsstaterne
- samarbejde om rejsedokumenter
- skabe flere muligheder for bilateralt samarbejde inden for rammerne af EU's partnerskabsramme
- udstationere den europæiske migrationsforbindelsesofficer
- yde støtte til en yderligere styrkelse af borgerregistre og brugen af biometriske oplysninger
- indlede samarbejdsordninger med den europæiske grænse- og kystvagt
- gøre brug af de lovlige migrationskanaler, der findes, f.eks. Erasmus og andre politikker og værktøjer.

Mali

Mali er et vigtigt oprindelses- og transitland. Landet har en lang tradition for udvandring, idet migranternes pengeoverførsler udgør op til 7,7 % af landets BNP (2014). Det skønnes, at der er 1,5 mio. maliske migranter i Vestafrika. Med over 6 500 irregulære grænsepassager i 2015 udgør maliske statsborgere den største gruppe af irregulære migranter til EU fra Vestafrika. Antallet af tilbagesendelser af irregulære migranter til Mali opfylder ikke målene, idet tilbagesendelsesraten kun var på 11,4 % i 2015. Mali har i de seneste fire år været i krise og oplevet interne uroligheder som følge af en række væbnede grupperes tilstedeværelse. Der blev undertegnet en fredsaftale i juni 2015. Der er gjort meget få fremskridt i den igangværende fredsproces, hvilket skaber ustabilitet, både politisk og sikkerhedsmæssigt. Denne situation risikerer at forpurre bestræbelserne på at forvalte migrationen. EU og medlemsstaterne yder omfattende politisk, diplomatisk og sikkerhedsmæssig støtte for at stabilisere landet.

Topmødet i Valletta og den første dialog på højt plan om migration, som den nederlandske udenrigsminister efterfølgende (april 2016) stod i spidsen for på vegne af EU førte til en intensivering af samarbejdet med Mali om de forskellige aspekter af migration. Dette samarbejde er blevet endnu tættere under partnerskabsrammen. Der er foretaget adskillige *missioner på højt plan* i Mali, herunder senest den estiske premierministers besøg i begyndelsen af september, kommissær Neven Mimicas besøg i slutningen af september og den tyske forbundskanslers besøg i oktober. Mali har etableret et kontaktpunkt for migration, som skal fungere som eneste kontaktpunkt og koordinere den konkrete dialog om migration. Der lægges i øjeblikket sidste hånd på de standardprocedurer, der skal følges for at forbedre samarbejdet mellem Malis konsulater og medlemsstaternes migrationsmyndigheder og for at fremskynde identifikations- og tilbagesendelsesprocedurerne. Der vil desuden blive foretaget en *undersøgelsesmission* i slutningen af november. Disse konkrete tiltag er blevet understøttet af en diplomatisk indsats, herunder kommissær Neven Mimicas besøg i september 2016 og den tyske forbundskanslers besøg i oktober.

Mali er et af de lande, hvor der indtil nu er gennemført flest projekter med støtte fra *EU's trustfond for Afrika*. Der er allerede godkendt seks projekter, bl.a. et om grænseforvaltning.

Der arbejdes også på projekter, der skal bidrage til en bedre migrationsforvaltning og lette tilbagesendelse og en holdbar reintegration af migranter, og projekter, der skal støtte konsolideringen af borgerregistreringssystemer og skabe økonomiske muligheder og beskæftigelsesmuligheder i regioner med et stort migrationspotentiale.

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Lægge sidste hånd på de standardprocedurer, der skal følges, og iværksætte dem
- gennemføre planlagte undersøgelsesmissioner i medlemsstaterne
- inddrage EU-agenturerne yderligere i arbejdet på stedet (den europæiske grænse- og kystvagt og Europol)
- udstationere den europæiske migrationsforbindelsesofficer
- gøre brug af de lovlige migrationskanaler, der findes, f.eks. Erasmus og andre politikker og værktøjer.

Etiopien

Etiopien er et vigtigt oprindelses- og transitland for migranter fra Afrikas Horn, og landet er værtsland for det største flygtningesamfund i Afrika (over 730 000 flygtninge). De faktorer, der fører til migration, er bl.a. fødevaresikkerhed kombineret med en hurtigt voksende befolkning, presset på naturressourcerne, mangel på beskæftigelsesmuligheder og manglende styring og politiske rettigheder. Etiopien har som følge af stadig mere voldelige protester erklæret undtagelsestilstand i seks måneder indtil den 9. oktober. EU og medlemsstaterne fører gennem de diplomatiske kanaler intensive dialoger med samarbejdspartnerne i Etiopien for at hjælpe med at finde løsninger, der kan rette op på den aktuelle situation.

Med sine over 100 mio. indbyggere er Etiopien også en kilde til migration til Europa¹³. Selv om der kun blev registreret 2 700 irregulære grænsepassager i 2015, skønnes det, at antallet af etiopiske irregulære migranter kan være langt højere, idet det formodes, at mange påstår, at de er fra Eritrea (anerkendelsesprocent for asylansøgere fra Eritrea er højere). Migranternes pengeoverførsler udgør en betydelig del af Etiopiens indtægter, og det skønnes, at disse overførsler bidrager tre gange så meget til landets økonomi som udviklingssamarbejdet. Tilbagesendelsesraten er meget lav (12,2 % i 2015).

Der blev i oktober 2015 indledt en dialog på højt plan om migration, og der blev i november samme år undertegnet en fælles dagsorden om migration og mobilitet. Efter en optrapning af bestræbelserne, blev der inden for rammerne af *det strategiske samarbejde mellem EU og Etiopien* indledt en sektordialog om migration. Endelig skal det nævnes, at Etiopien i den kommende tid overtager formandskabet for Khartoumprocessen og i denne rolle kommer til at stå i spidsen for den regionale indsats mod menneskehandel og -smugling.

Når det gælder partnerskabsrammen har der været fokus på at anvende denne dialog til at arbejde på at løse specifikke igangværende tilbagesendelser som et eksempel på et effektivt partnerskab, og der er foretaget besøg på højt plan, også fra medlemsstaternes side, idet navnlig den slovakiske udenrigsminister og den tyske forbundskansler aflagde besøg i landet i oktober. Der vil gennem de diplomatiske kanaler fortsat blive arbejdet for at styrke samarbejdet om flere aspekter af migration, navnlig tilbagesendelse, hvor samarbejdet endnu ikke har givet konkrete resultater. Det er derfor et stort skridt i den rigtige retning, da Etiopiens regering erklærede, at den havde identificeret de fleste af de sager, der blev forelagt tidligere på året. De etiopiske myndigheder har desuden udpeget et kontaktpunkt, som skal arbejde sammen med medlemsstaterne om spørgsmål vedrørende identifikation og tilbagesendelse.

¹³ Selv om de fleste migranter fra Etiopien rejser østpå (til Yemen eller Saudi Arabien).

EU yder finansiel bistand til støtte for en bedre forvaltning af de blandede migrationsstrømme i Etiopien. *EU's trustfond for Afrika* har godkendt en række projekter i tillæg til de regionale programmer. Der udarbejdes i øjeblikket projekter om biometriske oplysninger og om reintegration.

Etiopien gør med støtte fra EU fremskridt i bestræbelserne på at give flygtninge indkomstmuligheder, og her skal navnlig nævnes, at Etiopien i september 2016 bekendtgjorde, at landet ville skabe 30 000 arbejdspladser til flygtninge ved at anlægge to industriområder (med det mål at skabe i alt 100 000 arbejdspladser).

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Afslutte proceduren for verserende sager
- implementere en fælles procedure for godkendelse og gennemførelse af tilbagesendelser
- optrappe bistanden til projekter, der tager sigte på at forbedre flygtninges muligheder for at tjene til livets ophold og finde beskæftigelse
- yde bistand til en opstramning af procedurerne for borgerregistrering/udstedelse af identitetspapirer
- udstationere den europæiske migrationsforbindelsesofficer
- gøre brug af de lovlige migrationskanaler, der findes, f.eks. Erasmus og andre politikker og værktøjer.

3.2 *Jordan og Libanon*

I meddelelsen fra juni understreges det, at både Jordan og Libanon har alvorlige problemer med at håndtere følgerne af krisen i Syrien. Jordan er værtsland for 1,4 mio. syrere, hvilket svarer til ca. 20 % af befolkningen. UNHCR har registreret 630 000 syriske flygtninge, hvoraf over 70 % er kvinder og børn. Libanon er det land i verden, der huser flest flygtninge pr. indbygger. Det er således i øjeblikket værtsland for over 1 mio. syriske flygtninge, som er registreret af UNHCR (pr. juni 2016). UNHCR skønner imidlertid, at det faktiske antal syriske flygtninge formodentlig er på 1,3 mio. Den aktuelle situation tærer hårdt på naturressourcer som f.eks. vand, forringer forholdet mellem flygtninge og værtssamfund og vanskeliggør adgangen til uddannelse, sundhedsydelser og beskæftigelse¹⁴.

Den nye europæiske naboskabspolitik indeholder nye rammer for udformningen af de bilaterale forbindelser med partnerskabslandene. Disse indgår også i partnerskabsprioriteterne, som udgør grundlaget for samarbejdsforbindelserne med et givet land, idet der er opnået enighed om et begrænset antal målrettede prioriteter for de kommende år. EU, Libanon og Jordan blev enige om, at dokumentet med partnerskabsprioriteterne skal have et bilag med en "*pagt*", der fastsætter EU's, Libanons og Jordans respektive tilsagn med hensyn til håndteringen af følgerne af krisen i Syrien. Dokumenterne er nu klar til at blive godkendt af de relevante associeringsråd. EU har allerede indgået et mobilitetspartnerskab med Jordan og bestræber sig på snart at afslutte forhandlingerne om et mobilitetspartnerskab med Libanon. Den 8. november indledes forhandlingerne om en EU-tilbagetagelsesaftale i forlængelse af forhandlingerne om en visumlempelsesaftale.

Dette arbejde var allerede indledt, da meddelelsen om partnerskabsrammen blev udarbejdet, og fremgangsmåden er derfor en anden, omend den allerede afspejler partnerskabsstrategien. Forhandlingerne fokuserer stærkt på de prioriteter, som begge lande har opstillet, og der trækkes på forskellige politikområder til støtte for begge lande. Der er fokus på at styrke den

¹⁴ Kommissionen arbejder videre på et partnerskab om forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) med det formål at udarbejde fælles innovative løsninger på bæredygtig fødevarerproduktion og vandforsyning i Middelhavsområdet.

institutionelle og økonomiske modstandsdygtighed i begge lande og samtidig forbedre ydelserne til og de økonomiske muligheder for syriske flygtninge og værtssamfundene gennem øget beskyttelse og adgang til beskæftigelse, uddannelse af høj kvalitet og grundlæggende ydelser. Der blev bl.a. indgået en aftale med Jordan i juli, som tager sigte på at forenkle de oprindelsesregler, som jordanske eksportører anvender i samhandelen med EU, og som skal gøre det lettere for Jordan at få adgang til EU's marked og samtidig skabe beskæftigelse for syriske flygtninge i landet.

De prioriterede aktioner finansieres ved hjælp af yderligere EU-midler, som EU har givet Libanon og Jordan tilsagn om på Londonkonferencen¹⁵, herunder mindst 1 mia. EUR, som tildeles i 2016 og 2017 og yderligere midler, som EU har mulighed for at stille til rådighed i fremtiden, navnlig via den regionale trustfond, som EU har oprettet som en reaktion på den syriske krise.

Nøgleudfordringer og de næste skridt

- Godkende pagterne i associeringsrådene
- indlede forhandlinger om en aftale mellem EU og Jordan om tilbagemtagelse og en aftale om visumlempelse
- afslutte forhandlingerne om et mobilitetspartnerskab mellem EU og Libanon.

3.3 Status over forbindelserne med andre lande

Parallelt med de intensive bestræbelser, der er gjort i forbindelserne med de lande, der i første omgang er prioriteret, er partnerskabsrammens fremgangsmåde blevet anvendt på en lang række vigtige lande med henblik på at opstille en effektiv migrationspolitik. Dette har resulteret i konkrete tiltag til realisering af partnerskabsrammens mål.

Et godt eksempel herpå er undertegnelsen den 2. oktober af en fælles vej frem i migrationsspørgsmål (Joint Way Forward on migration issues) mellem **Afghanistan** og EU. Det er et tydeligt eksempel på Afghanistans vilje til at opprioritere samarbejdet på dette område, idet der er tale om en samlet samarbejdsramme til gavn for begge parter, som vil hjælpe parterne med at overvinde de hindringer, der før har besværliggjort fremskridt. EU glæder sig til at arbejde tæt sammen med Afghanistan for at sikre en effektiv gennemførelse.

I andre tilfælde har EU intensiveret kontakterne med partnere for at understrege den betydning, som migration fremover vil få i de eksterne forbindelser. Der er på de regelmæssige møder i det blandede tilbagemtagelsesudvalg sat nyt fokus på bestræbelserne på at løse de vedvarende problemer med gennemførelsen af tilbagemtagelsesaftalen mellem EU og **Pakistan**, og der blev i juli oprettet en særlig samarbejdsplatform, som skal bekæmpe migrantsmugling. Det bør være en uopsættelig prioritet at forbedre situationen. De foranstaltninger, der blev opnået enighed om med **Bangladesh** i april 2016 udgjorde ligeledes et vigtigt skridt frem, idet der er givet tilsagn om at udarbejde standardprocedurer for tilbagevendelse, undersøgelsesmissioner, oplysningskampagner og reintegrationsprojekter. Siden er det dog gået langsomt med de konkrete fremskridt. Der skal gøres en yderligere indsats for at opnå resultater med andre lande, herunder **Iran**, der er et oprindelses-, transit- og destinationsland, med hvilket der er planer om at indlede en omfattende dialog om migration. **Algeriet** og **Marokko** kræver også særlig opmærksomhed.

Migrationsrelaterede spørgsmål spiller nu også en central rolle i EU's ydelse af finansiel bistand til nøglepartnere. Selv om antallet er lille, er der tegn på øget smugling af migranter

¹⁵ På Londonkonferencen den 4. februar 2016 gav EU tilsagn om et beløb på 2,39 mia EUR til støtte for Syrien og de omkringliggende lande, der er mest berørt af flygtningekrisen.

fra *Egypten*¹⁶. Kontakten med landet er intensivet, senest ved kommissær Johannes Hahns besøg. Der er ydet finansiel bistand til projekter, der tager sigte på kapacitetsopbygning til støtte for sårbare grupper og andre grupper, som er tilbøjelige til at migrere, og til fælles foranstaltninger til bekæmpelse af smugling, idet midlerne er taget både fra den regionale trustfond, som EU har oprettet som en reaktion på den syriske krise, og EU's trustfond for Afrika. Der vil blive gjort en lige så målrettet indsats i de nye forbindelser med *Tunesien*¹⁷ for at øge modstandsdygtigheden i det socioøkonomisk og sikkerhedsmæssigt sårbare land. Der er nu indledt forhandlinger om visumlettelses- og tilbagetagelsesaftaler med Tunesien, og det bør prioriteres at indgå sådanne aftaler hurtigst muligt.

Libyen spiller en central rolle som det vigtigste udskibningssted for migranter, der tager ruten til det centrale Middelhavsområde. En stabil og samlet libysk regering, som har kommandoen over alle sikkerhedsstyrkerne, ville yde det mest effektive bidrag til at forvalte situationen, ikke blot ved kysten, men også fordi den ville kunne tage en mere forebyggende strategi i anvendelse med henblik på at forvalte migrationssituationen i landet. EU-flådeoperationen EUNAVFOR MED operation SOPHIA har stået i spidsen for Europas reaktion på migrationskrisen i Middelhavet¹⁸. Denne indsats bakkes op gennem EU's bistandsmission vedrørende integreret grænseforvaltning i Libyen, idet der er planer om at oprette en mission til opbygning af civil kapacitet til krisestyring, herunder et EU-Libyen-udvalg om integreret forvaltning af landegrænser. Der er anvendt 30 mio. EUR på igangværende og nyligt afsluttede projekter. Projekterne tager navnlig sigte på at yde sårbare migranter og internt fordrevne mennesker i samfund og detentionscentre beskyttelse og bistand og til at stabilisere samfundene og bekæmpe migrantsmugling. Der arbejdes på at fremme humanitær hjemsendelse og reintegration. Som opfølgning på det trilaterale møde mellem Libyens, Nigers og Tchads udenrigsministre om grænseforvaltning¹⁹ arbejdes der med EU-støtte på at etablere et samarbejde på regionalt plan. Det skal bemærkes, at der stadig oftere rapporteres om en betydelig forringelse af de humanitære forhold for migranter, der er strandet i Libyen.

3.4 Horisontale samarbejdsrammer

Partnerskabsrammen bygger på det eksisterende EU-samarbejde om migration og har givet ny fremdrift til dette samarbejde. Valletahandlingsplanen banede vejen for at styrket samarbejde om migration med afrikanske lande. Det blev på topmødet i Valletta besluttet, at overvågningen af Valletahandlingsplanens gennemførelse skulle ske gennem EU's og Afrikas migrations- og udviklingsproces ("Rabatprocessen") og Khartoumprocessen. Der er via Rabatprocessen gennemført et projekt, der skal fremme diasporasamfundenes investering i oprindelseslandene.

Det arbejde, der er udført inden for rammerne af Budapestprocessen, indgår også i grundlaget for partnerskabsrammen. Silkevejspartnerskabet om migration har ført til, at der i Pakistan er

¹⁶ I indeværende år er der indtil nu registreret 13 000 mennesker, der ankommet i Italien fra Egypten, hvilket er en stigning på over 25 % i forhold til 2015. Migranter, der forlader Egypten for at krydse Middelhavet, er både egyptere og andre tredjelandsstatsborgere. Egyptere var den største gruppe af migranter fra Libyen i august-september 2016.

¹⁷ I meddelelsen "Øget EU-støtte til Tunesien", som blev offentliggjort i september 2016 (JOIN(2016) 47), understreges det, hvor vigtigt det er at optrappe samarbejdet om migration med Tunesien, og navnlig at arbejde sammen om at hindre irregulær migration og sætte ind over for de årsager, der ligger til grund for migration. Tunesien er værtsland for et stort antal libyske flygtninge.

¹⁸ Siden oprettelsen i 2015 har operation Sophia reddet mere end 21 000 liv, bidraget til at redde yderligere 35 751 migranter og har konfiskeret 189 smuglerfartøjer på det åbne hav. I juni vedtog Rådet (udenrigsanliggender) at forlænge operation Sophia indtil juli 2017 og udvidede mandatet til at omfatte uddannelse af Libyens kystvagtpersonale og gennemførelse af FN's våbenembargo på åbent hav ud for Libyens kyst.

¹⁹ Det var den højtstående repræsentant/Kommissionens næstformand, der indkaldte til mødet i juni 2016, som blev afholdt i forbindelse med G5-mødet.

indviet to migrationsressourcecentre. Kommissionen vil om kort tid godkende en ny "silkevejsfacilitet", som EU finansierer med et beløb på 12 mio. EUR, og som tager sigte på at lette de politiske dialoger, sikre kapacitetsopbygning og udarbejde flagskibsinitiativer om migration i samarbejde med silkevejslandene.

3.5 Finansielle instrumenter: EU's trustfond for Afrika

EU har oprettet en lang række instrumenter til finansiering af partnerskabsrammen, herunder navnlig Den Europæiske Udviklingsfond²⁰, instrumentet til finansiering af udviklingssamarbejde²¹, Det Europæiske Naboskabsinstrument²² og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred²³. EU's trustfond for Afrika spiller en særlig vigtig rolle. Fonden blev oprettet under Vallettatopmødet med det formål at skabe stabilitet og tackle årsagerne til migration i Sahelregionen/regionen omkring Tchadsøen, Afrikas horn og Nordafrika, dvs. i alt 23 lande²⁴.

EU har afsat et samlet bidrag på 1,8 mia. EUR til EU's trustfond for Afrika²⁵. Siden fonden blev oprettet for mindre end et år siden, er der vedtaget i alt 59 programmer til en værdi af 927 mio. EUR. På mindre end et år er der indgået kontrakter til en værdi af næsten 400 mio. EUR til støtte for de foranstaltninger, der blev vedtaget på Vallettatopmødet, og ved udgangen af 2016 vil over 90 % af de midler, som de operative udvalg har godkendt, være anvendt.

Trustfonden er særlig nyttig for den nye partnerskabsramme, eftersom det er et fleksibelt finansieringsinstrument, hvis midler hurtigt kan rettes præcist mod migrationsrelaterede mål. Ved udgangen af 2016 vil der i de fem prioriterede lande være iværksat i alt 24 projekter, som finansieres af EU's trustfond for Afrika med et beløb på over 425 mio. EUR. Kommissionen har med medlemsstaternes godkendelse vedtaget en afgørelse om at øge midlerne til EU's trustfond for Afrika med yderligere 0,5 mia. EUR fra Den Europæiske Udviklingsfonds reserve med henblik på at finansiere aktionerne inden for rammerne af disse migrationspartnerskaber.

Indtil nu er EU-medlemsstaternes og andre donorerers bidrag kun nået op på 81,8 mio. EUR. Dette bidrag lever ikke op til den opfordring til medlemsstaterne, der fremsættes i meddelelsen om en partnerskabsramme, om at yde et beløb svarende til EU's bidrag.

4. PLANEN FOR EUROPÆISKE EKSTERNE INVESTERINGER

Som lovet i juni forelagde Kommissionen i september en ny plan for eksterne investeringer²⁶. Planen er en ny strategi for den måde, hvorpå EU yder støtte til bæredygtig udvikling, inklusiv vækst, økonomisk og social udvikling og regional integration uden for Europa.

²⁰ http://ec.europa.eu/europeaid/funding/funding-instruments-programming/funding-instruments/european-development-fund_en. Den Europæiske Udviklingsfond er oprettet inden for rammerne af en international aftale mellem Unionen og dens partnerlande. AVS-EU-partnerskabsaftalen (også kaldet Cotounouaftalen) blev indgået i 2000 og revideres hvert femte år.

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 233/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020 (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 44).

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 232/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et europæisk naboskabsinstrument (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 27).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 230/2014 af 11. marts 2014 om oprettelse af et instrument, der bidrager til stabilitet og fred (EUT L 77 af 15.3.2014, s. 1).

²⁴ Lande, der grænser op til de lande, der kan få støtte via disse instrumenter, kan også nyde godt af projekter med en regional dimension, idet de udfordringer, der er forbundet med migration, er af regional og tværnational karakter.

²⁵ Der er også planer om at overflytte yderligere 100 mio. EUR fra den særlige foranstaltning til fordel for Sudan til EU's trustfond for Afrika.

²⁶ COM(2016) 581 final af 14.9.2016.

Planen fokuserer bredt på udvikling og tager samtidig mere specifikt sigte på at tackle årsagerne til migration.

Planen for eksterne investeringer vil føre til jobskabelse, idet den kommer til at fungere som katalysator for offentlige og private investeringer i skabelse af anstændig og holdbar beskæftigelse. Den indebærer også nye investeringsmuligheder med et ægte vækstpotentiale i partnerlandene ved at yde garantier til opvejelse af den potentielt højere risiko, der er ved at investere i de berørte lande. Planen vil skabe mere effektive partnerskaber, som kan skabe forbindelse mellem støtte, investeringer, handel, mobilisering af egne ressourcer og god regeringsførelse og dermed supplere den traditionelle finansielle bistand, således at virkningen på stedet flerdobles ved at mobilisere midler fra EU, andre donorer, finansielle institutioner og den private sektor med mulighed for, at medlemsstaterne kan bidrage. Planen støtter FN's 2030-dagsorden og Addis Abeba-planen for udviklingsfinansiering.

Forslaget til en forordning om Den Europæiske Fond for Bæredygtig Udvikling²⁷ er i øjeblikket til behandling i Europa-Parlamentet og Rådet²⁸. Eftersom forslaget er meget vigtigt opfordres Europa-Parlamentet og Rådet til at vedtage det senest i marts 2017, således at fonden bliver operationel inden topmødet mellem EU og Afrika i efteråret 2017.

5. KONKLUSIONER OG DE NÆSTE SKRIDT

På mødet i juni opfordrede Det Europæiske Råd til en hurtig gennemførelse af partnerskabsrammen. Siden meddelelsen i juni har EU oprettet en ny struktur for samarbejdet med de prioriterede lande og med medlemsstaterne. Nogleinitiativer, som f.eks. planen for eksterne investeringer og forslaget om en EU-ramme for genbosætning er forelagt for Europa-Parlamentet og Rådet. Partnerlandene har anerkendt, at migration står i centrum for EU's prioriterede foranstaltninger udadtil.

Dette resulterer nu i konkrete fremskridt. Den fart, hvormed der gøres fremskridt i de fem prioriterede lande, er forskellig, lige så forskellig som deres økonomiske, sociale og politiske situation. Niger har truffet foranstaltninger til at bekæmpe migrantsmugling og har oprettet de institutionelle rammer for forvaltning af dialogen om migration med Unionen og dens medlemsstater. Det praktiske samarbejde med Senegal og Mali er intensiveret, og der er planer om at foretage undersøgelsesmissioner i de kommende uger. Der lægges sidste hånd på de standardprocedurer, der skal anvendes i samarbejdet med Mali. I de kommende dage indledes der forhandlinger med Nigeria om en tilbagetagelsesaftale. Det konkrete samarbejde er indledt med Etiopien, men der er brug for en optrappet indsats. Samarbejdet med de øvrige partnerlande fortsættes og vil blive intensiveret i de kommende måneder.

Fortsat engagement og et styrket samarbejde med de nuværende partnerlande er af afgørende betydning for at kunne drage fordel af de fremskridt, der er gjort i denne indledende fase og opnå hurtige, målbare resultater i december og fremover. Selv om vi i øjeblikket er nødt til at bevare fokus på de fem prioriterede lande, kan partnerskabsrammen i tiden efter december udvides til at omfatte andre lande, dog under hensyntagen til behovet for at fremskaffe de fornødne ressourcer. Hvis dette skal være en mulighed, skal samarbejdet styrkes yderligere, samtidig med at der åbnes op for nye områder ved at inddrage andre politikker og værktøjer, herunder lovlig migration. Dette vil igen afhænge af EU's og medlemsstaternes fulde

²⁷ COM(2016) 586 final af 14.9.2016.

²⁸ Som led i pakken med planen for eksterne investeringer har Kommissionen også vedtaget et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjelande og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om en EU-garanti til Den Europæiske Investeringsbank mod tab i forbindelse med finansieringstransaktioner til støtte for investeringsprojekter uden for Unionen.

engagement, således at vi holder gang i de diplomatiske bestræbelser og er klar til at tage alle EU's og medlemsstaternes politikker i anvendelse for at fremme partnerskabsrammen under fuld overholdelse af Vallettaerklæringen. Der er ligeledes behov for en målrettet indsats i EU og medlemsstaterne for at ændre procedurene, således at det sikres, at alle hindringer for en vellykket gennemførelse fjernes.

Med et så omfattende og konsekvent engagement kan EU i et ægte partnerskab med de berørte lande udvikle en migrations- og mobilitetspolitik, som resulterer i holdbare og gennemgribende forandringer både for vores partnere og for Europa.